INSTANTANEU CU...

MANUEL URIBE.

DESCOPERIREA LUI BAROTI

Una dintre cele 16 finaliste ale „El Mundialului", a descins la București. Curiozitatea ne-a împins, chiar din primele clipe ale sosirii naționalei Perului, în preajma jucătorilor sud-americani. Era o ocazie unică de a-i cunoaște mai bine pe cei despre care auzisem că sînt adevărați virtuozi ai fotbalului, tehnicieni de prim rang. Un **Cubillas, Munante, Sotil** sau **Chumpitaz** aveau să ne încînte prin fantezia tehnică a minuțiii mingii, două zile mai tîrziu, în partida pe care au susținut-o cu Selecționata olimpică a țării noastre. O scurtă convorbire cu **Bajos Baroti,** urmașul **lui Didi** la conducerea tehnică a echipei peruviene, despre scopul și intențiile pe care le urmărește, ne-a pus, printre altele, în temă și cu excelenta părere pe care o are despre Manuel Uribe, portarul național al Perului. Și astfel, dialogul nostru cu purtătorul tricoului nr. 1 al echipei Defensor Lima a început, cîteva minute după acel 2—2 de pe „23 August":

— La a cîta prezență sînteți în echipa națională?

— Sînt unul dintre proaspeții selecționați. Aș putea afirma că sînt produsul sută la sută al domnului Bajos Baroti. N-aș vrea să mă înțelegeți greșit. Port aceeași stimă și respect și antrenorului Didi, dar ca pretutindeni în lume, fiecare tehnician are și simpatii și antipatii despre unul sau altul dintre jucători. Cred că eu sînt una dintre simpatiile lui Baroti...

— De fapt, cînd ați îmbrăcat prima oară tricoul echipei naționale?

— La turneul recent încheiat de la Bogota, unde, după modul în care am apărat buturile porții mele, am primit numai cuvinte de laudă. Presa mi-a adus elogii și nu greșesc dacă afirm că părerea ziariștilor a contribuit pozitiv la stabilitatea mea în lot.

— Concret, în ce constă superioritatea lui Baroti?

— În primul rînd, în felul în care știe să-și apropie jucătorii. Sînt situații în care ne mustruluiește de stăm minute în șir cu privirea îndreptată spre podea, pentru ca la jocul următor să ne stringă, cu sinceritate, la piept. Nouă, sud-americanilor, ne plac asemenea oameni sinceri. Didi era adeptul „vechii gărzi" care avea o oarecare influență asupra sa fie în alcătuirea formației, fie în privința unor menajamente la antrenamente.

— Spuneți-ne ceva despre dv., despre cub...

— Sîntem peste 30 de jucători în lotul primei echipe. Eu, de exemplu, mai am încă trei candidați pentru postul de portar. Este suficientă o singură greșeală ca exigentul antrenor Gaston Maspoli să te trimită pe banca rezervelor. Cine obiectează la programul de antrenament, alcătuit din cinci ședințe săptămînale a cîte două ore și jumătate fiecare, pierde și locul în formație și drepturile sale.

— Iubiți fotbalul?

— Nu poate fi nimic altceva pe lume la care să țin mai mult ca la fotbal. Și aceasta din două motive: în primul rînd îl îndrăgesc cu adevărat, iar în al doilea rînd pentru că mai am trei frați și o soră, mai mici decît mine și cărora trebuie să le port de grijă, mai ales că de cînd eram copil am rămas fără mamă.

— Ce impresie v-a lăsat echipa olimpică a României?

— Sincer vorbind, bănuiesc că adversarii noștri n-au prins o zi prea strălucită. Jucătorii români pasează destul de bine la mijlocul terenului, dar greșesc prin încetinirea ritmului în zona de finalizare. Or, astăzi, cînd apărătorii s-au înmulțit, e greu să-i depășești cu. încetinitorul. Am auzit că la 21 mai aveți un meci decisiv cu Danemarca în preliminariile olimpice. Nu-mi rămîne decît să urez succes jucătorilor dv. în întîlnirile viitoare și să transmit pe această cale tuturor locuitorilor Bucureștiului gîndurile mele de neuitat.

REP.

Duel **Kun — Uribe** în meciul dintre olimpicii României și selecționata Peru

SEVERE MĂSURI ÎMPOTRIVA JOCULUI DUR ȘI A TRANSFERĂRILOR NEJUSTIFICATE

Colegiul comitetului pentru educație fizică și sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al Uniunii Sovietice a luat în discuție planul de măsuri privind îmbunătățirea calității fotbalului sovietic. Printre numeroșii factori, o atenție deosebită s-a acordat procesului de eliminare a jocului dur, la granița faultului.

Prin noile hotărîri luate de înaltul for, se înăspresc măsurile disciplinare de o manieră radicală. Astfel, în campionatul anului 1972, orice jucător eliminat de pe teren sau avertizat de două ori, este în mod automat exclus de la următoarea partidă pe care urmează să o joace echipa sa. În cazul în care, după executarea sancțiunii, același fotbalist este din nou avertizat, el va fi automat exclus de la meciul următor. Jucătorul care în cursul disputării campionatului sau „Cupei URSS" va avea la activ patru avertismente sau o eliminare și două avertismente este descalificat pînă la sfîrșitul sezonului. În regulamentul disputării campionatului și cupei a fost înscris un nou punct care prevede eliminarea întregii echipe în cazul unor grave încălcări a disciplinei colective (ca de exemplu, părăsirea demonstrativă a terenului, manifestări huliganice ale jucătorilor etc.).

Regulamentul de transferări a suferit, tot cu această ocazie, serioase transformări, care au avut ca urmare, anularea unor transferări operate în cadrul echipelor din categoriile superioare, socotite ca fiind nejustificate.

Note

„CUPA MONDIALĂ A JUNIORILOR" ÎN LOCUL... TURNEULUI OLIMPIC?

Nu de mult am consemnat în aceste coloane ideea lansată de **Joao Havelange,** președintele Confederației braziliene de sport, pentru crearea unei competiții mondiale a echipelor de juniori, care să se desfășoare din 4 în 4 ani, între două ediții ale Cupei Mondiale pentru seniori. Recent, prezent la Cannes pentru a asista la tradiționalul turneu de juniori (cucerit anul acesta de echipa Braziliei), **Havelange** și-a dezvoltat ideea în cursul unor discuții cu ziariștii prezenți la turneu.

„Într-o zi sau alta — a spus el — turneul olimpic de fotbal, lipsit de semnificație, va dispărea din cadrul Jocurilor Olimpice. Și ce am putea propune mai bun — a continuat conducătorul brazilian — **pentru a înlocui turneul olimpic decît o competiție deschisă tinerilor fotbaliști din lumea întreagă? Din moment ce Cupa Mondială este legată de imperative tehnice și financiare, turneul juniorilor ar putea avea un cadru mai larg, atrăgînd țări în dezvoltare care au nevoie de încurajare. Mă gîndesc, de pildă, că dintre cele 24 de finaliste, șase ar putea fi din Europa, cîte patru din America de Sud, Africa, Asia, America Centrală și două din Oceania".**

Havelange a anunțat că a supus propunerea sa președintelui F.I.F.A., **sir Stanley Rous,** care și aceea ca noua competiție să fie dotată cu un trofeu care să poarte numele „Stanley Rous".

UN SCOR PE CARE „TIFOSII"

NU DORESC SĂ-L MAI VADĂ

„Calcio": regat al catenaccio-ului, țara de baștină a „măturătorilor", este el pe cale să-și schimbe tactica preferată și să treacă la un joc mai ofensiv? Și dacă acest lucru este adevărat, cum s-a produs o asemenea metamorfoză? Un lucru a putut fi, în orice caz, constatat: în prima etapă a noului campionat, cele 16 echipe ale primei divizii au marcat în total 23 de goluri, cifră care a mai fost atinsă și în etapa a opta. La prima vedere, poate, acest număr nu impresionează. Dar cît de departe este acel record negativ, care datează din etapa a 27-a a ediției 1968-1969, în care tot cele 16 echipe nu au înscris decît 6 goluri! Și, apoi, media de 1 gol de partidă, adică numai 7—8 goluri înscrise într-o etapă, nu a fost de loc o excepție în ultimii ani. Și cînd te gîndești că, înaintea ultimului război, prin 1934-1935, se reușeau, într-o singură etapă, 40 de goluri...

În primele nouă etape ale actualei ediții, numai de 7 ori (din 72 de partide) a fost înregistrat scorul de 0—0. Este un senzațional progres, dacă ne aducem aminte că în cursul campionatului anterior echipa „magului" Helenio Herrera, **Roma,** din 30 de meciuri, a terminat de **10 ori** cu rezultatul de **0—0,** iar **Fiorentina** a făcut de **19 ori** meci nul! În total, din 240 de meciuri ale campionatului 1970-1971, s-au înregistrat 100 meciuri egale, dintre care 46 cu fatidicul scor de **0—0**...

Sînt cifre care dau de gîndit.

Din fericire, ceva s-a schimbat. Media golurilor marcate în prezentul campionat este, pentru moment, cea mai ridicată din ultimele șase sezoane (1965-66 : **2,16**; 1966-67 : **2,03**; 1967-68 : **2,01**; 1968-69 : **2,23**; 1969-70 : **1,93**; 1970-71 : **2,15**; 1971-72 : **2,37**).

Dar, mai întîi de toate, este vorba de o adevărată schimbare de mentalitate. Un rol important au avut, bineînțeles, și antrenorii. Ei au înțeles — și i-au convins chiar și pe conducătorii de cluburi — că cei peste 120 000 de „tifosi" lipsă la apel în primele nouă etape de campionat nu pot fi aduși înapoi pe stadion decît printr-o orientare mai ofensivă și totală schimbare de optică în privința abordării meciurilor. **(d. gr.)**

SEMNELE UNEI IZOLĂRI?

Carnet extern

A trecut oarecum neobservată cearta dintre federația engleză și liga sa; aceasta din urmă fiind organismul care dirijează echipele profesioniste, în vreme ce forul de specialitate coordonează întreaga activitate a fotbalului englez. Reprezentînd interesele comitetelor directoare ale cluburilor, prezidența ligii s-a lansat într-o belicoasă contestare a acțiunilor federației în privința punerii jucătorilor din reprezentative la dispoziția selecționerilor. Liga, împinsă la această acțiune de egoismul președinților de cluburi, cerea ca numărul partidelor diferitelor reprezentative ale Angliei să fie diminuat și amenință cu represalii mergînd pînă la... despărțirea de federație, la ieșirea de sub ordinele acesteia.

După cîteva publice schimburi de replici tăioase, deloc încadrate în tradiționala politețe britanică, schimburi încheiate cu o punere la punct foarte energică a federației, toată lumea credea că lucrurile s-au limpezit. Mai cu seamă că nu s-a înregistrat nici un fel de opoziție la solicitările lui Ramsey *care a obținut nu numai schimbări de date ale etapelor de campionat, efectuate de ligă, organizatoarea competiției, ci și mărirea numărului de zile pentru pregătirile comune ale primului lot reprezentativ în vederea jocurilor cu selecționata vest-germană din Campionatul Europei.*

Eroare. Ultimul număr al buletinului ligii reia tema conflictului, prezentînd și unele proiecte ale conducerii acestui organism pentru săptămînile dintre cele două sezoane. Astfel, liga preconizează să se renunțe la o serie de competiții oficiale ale reprezentativelor și citează în primul rînd Campionatul Europei pentru reprezentativele A și de tineret și chiar și vechiul și atît de gustatul campionat inter-britanic. Ea crede că numai prezența la competiția supremă mai trebuie prevăzută în calendarul echipei naționale. De asemenea, se sugerează și ideea reducerii participărilor la competițiile intercluburi organizate de U.E.F.A. Editorialul buletinului informează că anuala reuniune federație-ligă va vedea pusă pe agenda de lucru acest subiect foarte gingaș și avertizează că, dacă în plin sezon nu a înțeles să riposteze în vreun fel, cînd lucrurile vor fi discutate pe timpul vacanței, atitudinea se va schimba.

Găsim în comportarea oficialilor care prezidează liga engleză o atitudine similară cu cele care au dus la izolarea fotbalului insular, cu ani în urmă, pentru multe sezoane. Ne exprimăm însă speranța că atitudinea lucidă și realistă a conducătorilor federației va stopa această retrogradă mentalitate. Care a și primit, de altfel, primele riposte, energice și combative, din partea presei londoneze. „Times", de pildă, avertiza: „Dacă domnii de la ligă nu vor fi puși la punct la vreme, fotbalul nostru va suferi pagube morale, de prestigiu, ireparabile".

Inter-sezonul britanic se anunță tare agitat. Credem însă în victoria împotriva izolării! O asemenea atitudine ar constitui un regretabil și dăunător caz de neînțelegere al sensului vieții fotbalului din insulă.

Ef. IONESCU

SELECȚIONATA R.D. GERMANE ÎNTRE VARIANTELE 1-4-2-3 ȘI 1-3-3-3

EXPERIMENTELE ANTRENORULUI BUSCHNER

Printre viitorii noștri parteneri de întrecere se numără și reprezentativele A și de tineret ale R.D. Germane. Cu prima ne întîlnim în cadrul preliminariilor C.M. (alături de Finlanda și Albania), iar cu a doua în preliminariile Campionatului Europei (a trei echipă: Albania). Reamintim că echipele României și R.D. Germane s-au mai întîlnit într-un cadru oficial, în 1967, cînd au jucat în preliminariile olimpice, victoria revenind — în ambele confruntări — la același scor (1—0), echipei germane, care — subliniem — se bucură de un frumos prestigiu în cercurile fotbalistice internaționale, datorită unor rezultate remarcabile.

În prezent, selecționata antrenată de **Georg Buschner** se află în plină activitate de pregătire. Obiectivul final este campionatul mondial 1974, mai bine zis, calificarea pentru turneul final. Ea a și susținut cîteva meciuri de verificare, cu care prilej antrenorul federal a încercat o serie de jucători (în special proveniți din lotul de tineret), și variante de joc. Recent, reprezentativa R.D. Germane a jucat, o dată, cu **Polonia Bytom** (2—1), a doua oară cu echipa națională a Poloniei (1—2). De fiecare dată **Buschner** a făcut un experiment ca sistem de joc: 1-4-2-3 în primul, 1-3-3-3 în al doilea, folosind ca libero pe **Zapf** (trei reprize) și **Carow** (o repriză). Și se pare că s-a stabilit la formula cu libero. În ce privește lotul, **Buschner** a păstrat nucleul de bază cum rezultă din formația următoare (în care am inclus toți jucătorii întrebuințați în cele două jocuri): **CROY (Schneider) — ZAPF (Carow) — KISCHE (Kurbjuweit), SAMMER (Wiise), BRANSCH — SEGUIN (Häfner, Pomerenke), IRMSCHER, KREISCHE — SPARWASSER (P. Ducke), STREICH (P. Ducke), VOGEL.** Din „vechea gardă" au mai rămas **Vogel, P. Ducke, Irmscher** și **Bransch.**

În ce privește lotul de tineret, acesta a fost rodat în mai multe jocuri de pregătire, ultimul fiind cu **Polonia Bytom** (2—2). Antrenorul **Holke** a folosit un lot bazat pe jucători de la F.C. Magdeburg și Dynamo Dresda, mulți proveniți din loturile de juniori U.E.F.A.

Iată formația prezentată: **Boden — Enge, Egel, Decker, Fritsche — Pomerenke, Dörner, Schmidt (Terletzki) — Heidler, Tyll (Netz), Sachse (Schumann). Boden, Dörner, Heidler, Sachse** sînt de la Dresda, **Enge, Decker, Pomerenke** (folosit și în lotul A), **Tyll** sînt de la F.C. Magdeburg. Ulterior, această echipă a dispus, cu 3—2, de formația similară a Olandei, ceea ce dovedește și valoare și formă